

امروز هفتاد و دومین شماره از ویژه نامه آخر هفته ایران ورزشی به چاپ رسید. ضمیمه ای رایگان برای مخاطبان فیمیه که در این روزهای سخت با ما ماندند و تهیایمان نگذاشتند. استقبال از ویژه نامه تحلیلی- گزارشی ایران ورزشی نشان داد شما عزیزان به دنبال مطالب تازه، گفته نشده و روایت نشده هستید. هر پنجشنبه همراه با روزنامه، ۱۶ صفحه ویژه نامه آخر هفته توزیع می شود تا درباره پشت پرده اتفاقات ورزش بیشتر از قبل بدانید، عمیق تر تحلیل کنید و دور از روزمرگی های ورزش ایران، اطلاعات بیشتری به دست آورید. ممنون می شویم به رسم همیشه، ما را به دوستان تان و علاقه مندان ورزش معرفی کنید.

ابهام در باره آینده اسکوچیچ فرصت کوتاه برای انتخاب سرمربی جدید

حریفان در مرحله پایانی تیم ملی سوم تیر مشخص می شوند

صفحه ۲

مظلومی: باید به موفقیت در جام جهانی فکر کنیم
این صعود کار بازیکنان بود

صفحه ۲

واقعیت تاریخی می گوید پرسپولیس با گرفتن سوپر جام با استقلال برابر می شود
حمله به جام سی و چهارم
تشدید یک رکورد

صفحه ۲

عزت اللهی: گروه بندی نباید خیلی مهم باشد
اسلوونی، حریف دوازدهم والیبال ایران در لیگ ملت ها

صفحه ۲

مقدونیه شمالی - اوکراین، گروه C، ساعت: ۱۷:۳۰
دانمارک - بلژیک، گروه B، ساعت: ۲۰:۳۰
هلند - اتریش، گروه C، ساعت: ۲۲:۳۰

مراسم تجلیل از تیم ملی فوتبال ایران برگزار شد

قرار و مدار برای موفقیت های بعدی

نویشت و سلطانی فر قول حمایت از تیم ملی را دادند

دلیل مختلف و تحریم اقتصادی که در نامه نوشتند، بازی ها را به بحرین بردند. مایقین داشتیم که شرایط چوری چیده شده بحرین رایبه همراه عراق بالا ببرند. مایه توانمندی بازیکنان که از بهترین های آسیا هستند. یقین داشتیم که اگر جنگ اعصاب نباشد، سرلند خواهم بود و این اتفاق رخ داد. در سه چهار سال اخیر کارنامه فوتبال ایران بسیار خوب بوده است. مادر مقتدای جام جهانی ۲۰۱۸ روسیه صعود کردیم و در حالی که همه فکر می کردند در جام جهانی رنگ تفریح خواهیم بود، بهترین نتیجه را گرفتیم. در سال های اخیر یک تیم باشگاهی ایرانی دوباره فینال لیگ قهرمانان آسیا رسیده است و در بازی های اخیر سبازگاه ایرانی اگر چه خود در لیگ قهرمانان آسیا صعود کردند. این دستاورد بزرگی بود. من یقین دارم در مسابقات مرحله آخر که سخت تر هم هست و حریفان بزرگ تر و قدرتمندتر هستند بازیکنان می توانند گلیم خود را از آب بیرون بکشند.

نویشت: باید تدارک ببینیم که چطور موفق شویم

در ادامه این مراسم محمدباقر نویشت گفت: تیم ملی برای افتخار ملی کار ارزنده ای انجام داد. هر وقت تیم ملی به میدان می رود، همه نفس ها در سینه حبس است و با موفقیت تیم شادی مردم بلند می شود اما یک فرقی بین دیدش با مسابقات قبل بود. دیدش با همه شب های قبل متفاوت بود. بعد از تلاش برای تحقیر ملی و بعد از یک محاصره اقتصادی سه ساله که می خواستند ما را خرد کنند تا مردم به سطوح پاییند و بعد از اتفاقاتی که درباره میزبانی رخ داد، تیم ملی غرور ملی را احیا کرد. این حرف همه ملت بزرگ ایران است. اگر آن زحمت ها و رنج ها در تمرینات و اگر کار فنی همه توشان را نمی گذاشت و مدیریت فراسیون با همه مشکلات و وظیفه اش را به درستی انجام نمی داد، قطعاً کار دشوارتر بود. همه آقای وزیر و دوستان گفتیم نباید تا ریزشکنان استراحت کنند اما فکر کردم برای این بیایم و بگویم که منتظران را از مباحث مالی خالی کنید. این وظیفه ما است که همین الان شروع کنیم. بعد از پایان این مراسم از سلطانی فر و عزیزی خادم دعوت می کنم بیایند تا تدارک ببینیم که چه باید بکنیم تا موفق شویم.

سلطانی فر: در سال های اخیر کارنامه فوتبال خوب بوده است

در ادامه این مراسم مسعود سلطانی فر وزیر ورزش و جوانان گفت: ابتدا تبریک می گویم و تشکر می کنم از همه کسانی که در این پیروزی ها نقش داشتند. به ملت قهرمان ایران تبریک می گویم و به فراسیون فوتبال. کار فنی و تکنیک بازیکنان که ستاره های آسیا هستند تبریک می گویم. او همچنین تأکید کرد: در سال ۱۳۷۳ وقتی من ۱۲ ساله بودم قرار بود مقتدای جام جهانی برگزار شود. آن زمان جام جهانی قرار بود با ۱۶ کشور در آلمان غربی برگزار شود. از آسیا اقیانوسیه مجموعه ایک نماینده صعود می کرد. بازی های مقدماتی انجام شد و در برابر استرالیا در بازی رفت ۳ بر ۳ به تساوی رسیدیم و در بازی برگشت دو بر صفر شکست خوردیم و به جام جهانی نرفتیم. من هنوز حسرت این عدم صعود و نرفتن به جام جهانی را می خورم. این زمان تازه هلند مطرح شد و یووه فینال جام جهانی رسیدند. من چهار سال بعد صعود کردیم اما سال های بعد دوباره نرفتیم. اولین صعود ما بعد از انقلاب بازی ۹۸ بود. اگر در بازی های بحرین صعود نمی کردیم یک نسل می سوخت و یک حسرت وسیعی در بین جوانان و جوانان باقی می ماند. اگر صعود نمی کردیم سال ۲۰۲۳ هم به جام ملت های آسیا نمی رفتیم. او همچنین گفت: میرای این مسابقات ۱۰ جلسه داشتیم که چند تیری داشته باشیم. ای اف سی که ریاستش در اختیار یک بحرینی بود، به

یوفا چگونه دانمارک را به زمین برگرداند؛ دعوا بر سر روح فوتبال!

یادداشت
علی بابازاده

«یوفا دو راه پیش روی ما گذاشت: آنها گفتند یا باید همین حالا بازی را تمام کنید و یا فردا ظهر به میدان بروید. دوست داشتیم راه سومی هم وجود داشت. هیچ کدام از بازیکنان دانمارک نمی خواستند بازی کنند و از نظر ذهنی اصلاً در شرایط مسابقه نبودیم. در نهایت از بین بد و بدتر، تصمیم گرفتیم گزینه بد یعنی ادامه دادن بازی در همان شب را انتخاب کنیم. انتظار داشتیم آنها کمی شرایط ما را درک می کردند!» رسانه ها با نقل قول سخنان مارتن برایتویت می گویند یوفا دانمارک را بر سر دروازه عجیبی نگه داشت؛ برای پاران اریکسن، تفاوت چندانی بین ادامه بازی و نایم تمام ماندن و شروع مجدد آن در ظهر فردا وجود نداشت و بیشتر نگران این تیم همچون برایتویت تصمیم گرفته اند که بازی در همان روز به پایان برسد؛ دانمارک جام ملت های اروپا را با شکستی غیرمنتظره مقابل فنلاند تازه وارد آغاز کرد و آتش در دومین بازی خود به مصاف بلژیک مدعی خواهد رفت. جدای از مسائل فنی و نمایش قابل قبول تیم فنلاند، آمار و شواهد نشان از آن دارد که حداقل تا قبل از مصدومیت اریکسن و حمله قلبی، نیم برتر میدان دانمارکی ها بودند و از دست دادن ۲۲ موقعیت گلزنی طی ۹۰ دقیقه، سطه آنها بر حریف را کامل کرد. فنلاند با استفاده از تنها موقعیت خود و

این اعتبار و لذت مقبولیت همه متعلق به اسکوچیچ

سرمقاله
فرشاد کاس نژاد @Farshadkasnejad77

روزی روزگاری اگر نام درگان اسکوچیچ را در تاریخ فوتبال خواستیم به یاد بیاوریم، شاید از کوششی سختگیرانه بدون نمایش، بدون سرو صدا و مریگری با ماملت در راه جام جهانی قطر حرف بزنیم. درگان اسکوچیچ امروز شایسته قدر دانی و ستایش است و نگفتن و ننوشتن درباره او دور از انصاف، همین بی انصافی که ۴۸ ساعت از آن را تجربه کرده ایم. درگان اسکوچیچ در مقطعی که سرمربی تیم ملی شد، زمانه بی تصمیم بودن و بی عملی قدر اسون موقت بود. او برای یک پروژه کوچک که البته بسیار حساس بود، انتخاب شد و مسئولیتش را مطابق انتظار دقیق انجام داد، بدون ایجاد مساله، بدون امکانات کافی و بدون میزبانی و آنچه شرحش را می دانیم. اینکه در فوتبال ایران جدل های ما بر سر چگونگی انتخاب درگان اسکوچیچ از طرح پرسش درباره ادامه همکاری با او وجود داشته باشد، مانعی برای قدرشناسی از او نیست.

درگان به عنوان یک مربی نه مسئول مقایسه های به جای او توسط ما یا مریبان پیشین تیم ملی است و نه مسئول موقعیتی که ما در آن گرفتاریم و در آن به انتخاب اسکوچیچ برای تیم ملی رسیده ایم. او مربی است. چمدانش را بسته، به این سوی دنیا آمده و از اولین تیمش در فوتبال ایران (ملوان) تا آخرین تیمش (تیم ملی ایران) روزهای طلایی و ناامیدکننده ای داشته که مجموعش منجر به بقای او در بازار فوتبال ایران شده است. اینکه مناسبات غیر حرفه ای در ایران به موقعیت او اعتبار داده یا اعتبار او را مخدوش کرده، نمی دانیم چقدر به خواست او رخ داده و چقدر تحمیل این مناسبات به مربی است.

اسکوچیچ امروز تازه به موقعیتی ممتاز در فوتبال ایران رسیده است. این موقعیت را باید برای او خوشایند و لذت بخش کرد. یک مربی هزار بار در چنین موقعیتی قرار نمی گیرد. این حق بدیهی اوست که از محبوبیت و مقبولیت اجتماعی تازه در جامعه ای که در آن کار می کند، لذت ببرد. این لذت را با قدر شناسی بیشتر می کنیم. به کار او، به انتخاب هایش، به کیفیت بازی تیم اسکوچیچ انتقاداتی وارد است و می تواند بحث برانگیز باشد اما وقتی درباره تیم ملی حرف می زنیم، باید بدانیم پروژه تیم ملی به دست بهترین مربیان هم چه بسا منجر به چنین نمایش های اقتصادی شود. به موقع و هنگام نقد بازی تیم او از نمایش اقتصادی هم خرد دیگریم و در موقعیت دیگری هنگام قدر دانی از او، همان مشکلات را قابل درک بدانیم. این مناقض نیست، این طبیعت بحث درباره فوتبال است.

ما در یک پیچ خطرناک و خود ساخته از درگان اسکوچیچ کمک خواستیم و او تیم ملی را از این پیچ گذراند، با حداکثر امتیاز و با حداقل ادعا، قدر شناسیم و تمام اعتباری را که در این صعود به مربی تعلق می گیرد، باید به حساب او وارد کرد. دوست داشتم عکس او را با مشت گره کرده و چهره ای خندان و جدی، در نمایی بعد از بازی با عراق، با پس زمینه شادی بازیکنانش و با لباسی که بیشتر به او بیاید، روی جلد روزنامه بگذارم، با تئتری حای قدر دانی از او که عراق در آن نباشد. عراق به اسکوچیچ نمی آید.

